

عنوان مقاله:

خصوصی سازی در ورزش؛ اهداف، موانع و راهکارها

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در آموزش و پژوهش (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مجتبی احمدی - گروه تربیت بدنی، واحد بندرگز، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرگز، ایران.

محمدعلی نودهی - گروه تربیت بدنی، پردیس گمیشان، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گمیشان، ایران.

خلاصه مقاله:

خصوصی سازی در شکل ظاهری عبارت است از فرایندی که طی آن وظایف و تاسیسات بخش دولتی به بخش خصوصی انتقال داده میشود. اما خصوصیسازی در حقیقت به اشاعه فرهنگی در کلیه سطوح جامعه اطلاق میگردد که دستگاه قانونگذاری، قوه قضاییه، مجریه و تمامی آحاد یک کشور باور نمایند که کار بخش خصوصی را باید به بخش خصوصی واگذار نمود (کابلی زاده، 1384). خصوصي سازی فرآیندی اجرایی، مالی و حقوقی است که دولتها در بسیاری از کشورهای جهان برای انجام اصلاحات در اقتصاد و نظام اداری کشور به اجرا درمیآورند. خصوصي سازی حاکی از تغییر در تعادل بین حکومت - بازار، به نفع بازار و وسیله ای برای افزایش کارایی عرضه و تقاضا و بازار در شرایط رقابتی باعث به کارگیری بیشتر عوامل تولید، افزایش کارایی عوامل و در نتیجه تولید بیشتر و متنوع تر کالاها و خدمات و کاهش قیمتها خواهد گردید (اعزازي و همکاران، 1390). به تعبیری خصوصي سازی، فرایندی است که بر اساس آن استراتژیهای بخش خصوصي تعیین گردیده و توسعه مییابند. این استراتژیها با حذف موانع اداری و حقوقی در انجام فعالیتهای اقتصادی بخش خصوصي صورت میگیرد. به بیان دیگر خصوصي سازی، فرایند محدود نمودن اختیارات اجرایی دولت و کاهش دخالت مستقیم دولت در اقتصاد میباشد (افسای، 1391). بهکیش (1380) تعریف خصوصي سازی را اینچنین عنوان مینماید: خصوصیسازی به مجموعه ای از اقدامات گفته میشود که در قالب آن در سطوح گوناگون، کنترل، مالکیت یا مدیریت از بخش دولتی خارج و به بخش خصوصي سپرده میشود. به این ترتیب در نهایت، دامنه نفوذ سیستم دولت بر فعالیتهای اقتصادی محدود میشود و تمرکز فعالیتهای بخش خصوصي افزایش مییابد (نظری و عسگرنژاد، 1390).

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/701813>

